

УДК 342.951:351.82

Олена Юріївна Цебинога,

курсант 2 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук, доцент Джафарова М. В.

ЗАХОДИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРИПИНЕННЯ В ПРАКТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Прагнення України до євроінтеграції зумовили зміни не лише в економічній, соціальній, політичній сфері, а також безпосередньо торкнулися правоохоронного сегменту держави. Нинішня реформа правоохоронних органів має на меті створення зовсім нових ефективних правоохоронних інституцій європейського зразка. Актуальність даної теми зумовлена суттєвими змінами в адміністративному законодавстві, зокрема прийнятим новим нормативно-правовим актом – законом України «Про Національну поліцію України», а також відповідними змінами у Кодексі України про адміністративні правопорушення.

Завданнями Національної поліції на сучасному етапі реформування держави взагалі та її правоохоронної системи зокрема є надання поліцейських послуг у сферах: забезпечення публічної безпеки і порядку; охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; протидії злочинності; надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги.

Поліцейський захід – це дія або комплекс дій превентивного або примусового характеру, що обмежує певні права і свободи людини та застосовується поліцейськими відповідно до закону про забезпечення використання покладених на поліцію повноважень.

Поліцейські заходи використовують у публічному управлінні для охорони суспільних відносин, що виникають у окремих сферах публічної діяльності, а механізм правового регулювання застосування поліцейських заходів встановлює підстави й порядок застосування відповідних превентивних або примусових заходів. Порядок застосування превентивних та примусових заходів здебільшого регулюють норми адміністративного права, що включають норми законодавства або адміністративно-правові норми актів виконавчих органів.

Обираючи захід адміністративного припинення, поліцейський повинен керуватися вимогами чинного законодавства та обирати законний поліцейський захід необхідний і достатній для обстановки, що склалася.

Проаналізувавши статті 31, 42 закону України «Про Національну поліцію», відмітимо, що заходи адміністративного припинення, які застосовуються виключно органами національної поліції поділяються на такі дві групи: превентивні поліцейські заходи та примусові поліцейські заходи.

До превентивних поліцейських заходів відносяться: перевірка документів, опитування особи, поверхнева перевірка, зупинення транспортного засобу, вимога залишити місце і обмеження доступу та територію, обмеження пересування особи чи транспортного засобу, перевірка дотримання вимог дозвільної системи, застосування технічних заходів, що мають функцію фото та кінозйомки, поліцейське піклування (без особистого огляду).

Примусові заходи адміністративного припинення полягають у застосуванні фізичної сили чи впливу, спеціальних засобів та вогнепальної зброї.

Таким чином, можна констатувати, що законодавець поділяє поліцейські заходи на превентивні та примусові, закріплює порядок та умови їх застосування, зокрема виокремлює спеціальні умови та вимоги застосування, звертаючи особливу увагу на суворий порядок їх використання.

Одержано 18.04.2017

УДК 328.185:343.85

Валентина Володимирівна Подріз,

курсант 3 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: д-р юрид. наук, професор Салманова О. Ю.

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ З ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЙНИМ ПРОЯВАМ

Пріоритетним напрямком державної політики на сучасному етапі розвитку нашої держави є запобігання корупційним проявам, які призводять до обмеження прав громадян, завдають величезної шкоди економіці, мають наслідком руйнівний вплив на суспільство і державу, створюють негативний імідж України на міжнародній арені, підривають довіру громадян до всієї системи правоохоронних органів та державних інституцій, сприяють уникненню злочинців від відповідальності.

Не викликає сумніву, що запобігання корупції – це стратегічний напрям антикорупційної політики будь-якої держави, що водночас є складовою процесу протидії злочинності.

Аналізуючи в загальному розумінні поняття державної політики, варто зазначити, що це – соціальний механізм, який складається з визначення загальних суспільних цілей, прийняття державно-управлінських рішень і мобілізації необхідних ресурсів для досягнення поставлених цілей, а також в інституційному аспекті як таку, що містить інститути лідерства, органи влади, норми й правила регламентації політичних дій.

У чинному на сьогоднішній день законі України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII «Про запобігання корупції» зазначено, що корупція – це використання особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання